

Universiteit
Leiden
The Netherlands

European Union representation at the United Nations towards more coherence after the Treaty of Lisbon

Jin, X.

Citation

Jin, X. (2014, January 9). *European Union representation at the United Nations towards more coherence after the Treaty of Lisbon*. Smart Printing Solutions. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/22977>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/22977>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/22977> holds various files of this Leiden University dissertation

Author: Jin, Xi

Title: European Union representation at the United Nations : towards more coherence after the treaty of Lisbon

Issue Date: 2014-01-09

Samenvatting

Dit proefschrift onderzoekt de gevolgen van het Verdrag van Lissabon (ToL) op de coherentie van de externe vertegenwoordiging van de Europese Unie (EU), op het gebied van het gemeenschappelijke buitenlandse beleid en veiligheidsbeleid (CFSP) bij twee belangrijke VN-organen, namelijk, de Algemene Vergadering van de VN (UNGA) en de Veiligheidsraad (UNSC). EU-vertegenwoordiging wordt gezien in termen van een principal-agent relatie en dit theoretisch kader wordt toegepast voor de beoordeling van de ontwikkelingen sinds de vaststelling van de ToL. In beide contexten wordt de EU en haar gehele lidmaatschap beschouwd als een collectieve opdrachtgever, terwijl verschillende acteurs de rol van de agent(en) spelen gedurende de verschillende historische perioden.

Er wordt een “mixed-methods design” toegepast door kwantitatieve als kwalitatieve methoden te combineren om veranderingen in de pre- en post-Lissabon fase in EU-vertegenwoordiging te kunnen detecteren. In de UNGA is cohesie in vertegenwoordiging van de EU gemeten in termen van samenhang bij stemprocedures. Voor de VN-Veiligheidsraad wordt eerst beschrijvende statistiek gepresenteerd dat het stemgedrag van de EU-lidstaten die in de VN-Veiligheidsraad vertegenwoordigd zijn beschrijft en samenvat, op basis waarvan de gevallen Irak en Libië worden geselecteerd voor verder onderzoek. Vervolgens wordt de cohesie van de vertegenwoordiging van de EU tijdens deze twee conflicten - zowel horizontale als verticale cohesie - onderzocht en vergeleken, door te kijken naar de coördinatiemechanismen en de consistentie van uitspraken van de EU en haar lidstaten.

Uit empirische gegevens blijkt dat, door de jaren heen, de cohesie in de vertegenwoordiging van de EU in het algemeen is toegenomen in lijn met de ontwikkelingen van de CFSP. De hervormde delegatiestructuur, die werd geïntroduceerd door de ToL, heeft echter nog niet bijgedragen aan een grotere coherentie bij de EU-vertegenwoordiging van de VN. Terwijl de ToL daarentegen een kans biedt om de vertegenwoordigingsmogelijkheden en controlemechanismen te versterken, lijkt coherente vertegenwoordiging van de EU niet waarschijnlijk in de nabije toekomst, indien de overige ‘agency’-problemen niet worden aangepakt. Het hangt vooral af van de daadwerkelijke bereidheid van de EU-lidstaten om uiteenlopende voorkeuren te overwinnen en gemeenschappelijke EU-standpunten te ondersteunen. Slechts wanneer de aangegeven toezeggingen leiden tot echte samenwerking, kan de Unie zich daadwerkelijk verenigd opstellen en coherent spreken in het kader van buitenlands beleid. Van even groot belang is de vraag naar een nauwere coördinatie tussen de verschillende EU-instellingen in het belang van een consistente en complementaire vertegenwoordiging. Het zal nog tijd kosten voordat de vertegenwoordigers van de EU, namelijk de voorzitter van de Europese Raad, de voorzitter van de Commissie en de vernieuwde rol van High Representative – alsmede de European External Action Service onder haar gezag – zich kunnen ontwikkelen tot volwaardige ‘agents’ met meer autonomie en een duidelijkere afbakening van de vertegenwoordigingscompetenties.